

ждество наедно съ Богоявленіе, както го държи Арменска-та църква и до днесъ. Отъ найнапрѣдъ народъ-тъ не пріе този празникъ съ ревность. 1) Защото бѣше новъ празникъ. Народъ-тъ мисляше че ако Христосъ искаше празнуваніе за рожденіе-то си, той самъ или апостоли-тъ щѣхъ да го установятъ и не щѣхъ да ся мишятъ повече отъ триста години че тогазь да начинатъ да го празнуватъ. 2) Защото имаше сумнѣніе за день-тъ въ който Христосъ ся роди. Евангеліе-то не казува день-тъ нито посочва нѣкое дадено по което да можемъ да го опрѣдѣлимъ. Това само казува че “въ онѣзи странѣ на поле-то имаше пастыри които пасяхъ прѣзь нощъ-тъ стада-та си (Лук. 2; 8). И освѣтъ това прѣдація-та относително за рождество Христово не бѣхъ съгласны, и нѣкои, както рѣкохмы. бѣхъ опрѣдѣлили единъ день прѣзь Януарія за туй събытіе, додѣто най послѣ установихъ 25 Декемврія за да заимънятъ чрѣзь него языческы-тъ празнуванія по това врѣме, които новопокръстени-тъ Христіане и най вече Римляни-тъ продължаваха да празнуватъ и които за злѣ честь на много мѣста и до днесъ сѣ ся съхранили.

Други още нѣкои Празници.

Взнесеніе-то Господне начинъ да ся празнува также въ четвъртый вѣкъ.

Обръзаніе-то Господне въ шестый вѣкъ.